

EU-Orientering

LO-Kontoret i Bruxelles

nr. 8 – 23.10. 2002

EFS kræver social markedsøkonomi

Den europæiske fagbevægelse, EFS, lægger op til, at EU ikke kun bygger på den fri markedsøkonomi. Skal EU leve op til den særlige europæiske model, må det hedde social markedsøkonomi, mener vicegeneralsekretær Erik Carlsund, der er forfatter til EFS's oplæg om Europas fremtid, som er EFS input til det konvent, der forbereder en ny regeringskonference om en ny traktat i EU. EFS vil have sikret borgernes rettigheder. Charteret for grundlæggende rettigheder, som EU-landenes ledere vedtog i Nice i december 2000, må være bindende. Arbejdsmarkedets parter må have styrket deres rolle, og en række almene tjenester, som tidligere var offentlige, må sikres. Side 2-3

EU's jobpolitik sætter få spor

I fem år har EU hvert år vedtaget retningslinjer for landenes beskæftigelsespolitik. Landene laver selv handlingsplaner ud fra de generelle linjer. Men politikken når ikke ud til de lokale myndigheder, der arbejder med at få ledige i arbejde og fastholde andre på arbejdsmarkedet, hedder det i en rapport, som svenske forskere har skrevet ud fra analyser af det danske og svenske arbejdsmarked. Side 3-4.

EU skal have en beskæftigelsespolitik. Men det skal være brede rammer og samarbejdet med lokale myndigheder og andre, der arbejder med beskæftigelse, skal forbedres, mener den ene af rapportens forfattere, Herman Schmid, der også har skrevet Europa-Parlamentets rapport om en revision af EU's beskæftigelsespolitik. Side 5-6

EU-retningslinjer for job forenkles

Det danske EU-formandskab arbejder på højtryk med forslag til, hvordan EU's jobpolitik kan strammes op. Landenes arbejds- og beskæftigelsesministre er enige om, at der skal ske ændringer. Beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen foreslår i lighed med både EU-Kommissionen og to embedsmandsudvalg, at der sker en forenkling, og at politikken ikke ændres med nye retningslinjer hvert år. På et rådsmøde tidligere på måneden fik Hjort Frederiksen opbakning til at gå videre med forslagene. Side 7-8

LÆS OGSÅ: om nye forslag til en social indsats i EU. Om betydelige forskelle på ledigheden i EU's regioner og om franskmændene, der får sat arbejdstiden op. Side 9-11

Et EU for borgerne

EU er ikke kun et indre marked og fri, økonomisk konkurrence.

EU skal skabe bedre forhold for borgerne og sikre deres rettigheder, mener vicegeneralsekretær i EFS, Erik Carlslund, der har skrevet den europæiske fagbevægelses oplæg til et nyt Europa

Virksomheder spreder deres produktion over hele verden. Den udvikling, der nu kendes som globaliseringen, kan ikke stoppes. Men udviklingen kan styres bedre, så den går i en retning, så menneskene og ikke kun kapitalen får glæde af udviklingen. Og den udvikling kan EU være med til at sikre, mener Erik Carlslund, der er vicegeneralsekretær i den Europæiske Faglige Sammenslutning, EFS.

- Vi kender EU som det indre marked, hvor varer og kapital passerer frit over grænser. Et EU, der nu også er kendt for den fælles mønt i 12 lande. Men EU skal ikke kun være det. EU kan være med til at styre globaliseringen og forfølge de målsætninger, vi sætter os for økonomisk velfærd. EU skal arbejde for menneskene, siger Erik Carlslund.

Han har skrevet EFS's oplæg om fremtidens Europa, som EFS nu præsenterer for medlemmerne af det konvent, som forbereder en ny regeringskonference om en ny traktat for EU.

Men EFS taler i lighed med konventet ikke kun om en traktat. Den skal lugte af en forfatning eller have forfatningsmæssig karakter.

Den skal sikre borgernes rettigheder. Til rettighederne hører dem, som er med i det charter for grundlæggende rettigheder, som EU-landenes ledere blev enige om på topmødet i Nice i december 2000.

Charteret indeholder en række faglige rettigheder. EFS vil derfor have charteret med i en nyt forfatningsmæssig traktat.

Et hovedmål for EFS er imidlertid, at de rettigheder, fagbevægelsen og arbejdsgiverne i dag har til at indgå aftaler, bliver sikret i en ny traktat.

Øget samarbejde

Kommissionen spiller i dag ikke blot ud med nye forslag for arbejdsmarkedet, Traktaten siger, at den først skal spørge arbejdsmarkedets parter, om de selv vil forhandle om regler.

Og den mulighed for at indgå aftaler skal fastslås i en ny traktat. Men ikke kun det, mener Erik Carlslund. Traktaten skal lægge op til, at parterne på arbejdsmarkedet udbygger dialogen, og at der også bliver et treparts-samarbejde mellem parterne og politikerne.

- Der skal være en effektiv ramme for, hvordan samarbejdet skal foregå, siger vicegeneralsekretæren.

Men EFS foreslår også, at det faglige samarbejde på tværs af grænser sikres. Det handler om, at de ansatte i internationale virksomheder har garanti for, at de skal informeres og høres om væsentlige forhold og ændringer i virksomhederne.

Lønmodtagerne skal have mulighed for at føre overenskomstforhandlinger, og de skal også have mulighed for at lave fælles aktioner, så de kan nå nogle fælles mål eller styrke solidariteten mellem lønmodtagerne.

- Men det skal naturligvis sikres, at det ikke griber ind i de enkelte landes måder at regulere løn- og arbejdsforhold på, siger Erik Carlslund.

Fortsættes

Styring af økonomien

EU-landenes økonomiske udvikling bygger i dag på en åben markedsøkonomi med fri konkurrence. Det er for snævert mener EFS.

Hvis globaliseringen skal gøres mere menneskelig, drejer det sig ikke kun om den åbne markedsøkonomi, men om en social markedsøkonomi.

I en ny traktat skal det sikres, at den sociale markedsøkonomi lægger op til fuld beskæftigelse. I dag hedder det blot et højt beskæftigelsesniveau.

Den fulde beskæftigelse er en del af det, som EFS forstår ved den særlige europæiske sociale model. Til den hører også, at alle, der ønsker det, får en plads på arbejdsmarkedet. Landene skal være forpligtet til at føre en politik, der ikke holder svage grupper ude.

- I mange af disse spørgsmål handler det ikke om at vedtage en detaljeret politik, men om, at landene lærer af hinanden. Det skal være en åben koordinering af politikken uden detaljerede diktater, siger Erik Carlslund.

Offentlig service

Borgerne i EU-landene oplever for tiden, at en masse offentlig service ikke længere er offentlig. Privatiseringer sætter opgaverne på private hænder.

EFS finder, at der er opgaver, der ikke blot kan blive et spil på den fri konkurrences vilkår.

Borgerne må have sikkerhed for, at vand kommer ud af haneerne i deres hjem, at varmen ikke afbrydes, fordi et firma er gået konkurs, og at alle får post.

Sådanne tjenester af almen interesse må sikres og bygge på et princip, der siger at alle skal have adgang til de særlige tjenester. Prisen for ydelserne skal være rimelige, kvaliteten i orden. Og opgaverne skal udføres på en måde, så også de ansattes forhold er i orden.

- Vi har set eksempler på uheldige privatiseringer. Derfor er det en opgave for EU at sikre, at sådanne opgaver ikke blot løses på den hårde markedsøkonomis vilkår, siger Erik Carlslund.

EU's jobpolitik ukendt på lokale jobkontorer

Beskæftigelsen sættes højt i EU. De enkelte lande laver særlige handlingsplaner, men planerne når ikke ud til dem, der dagligt arbejder med at skabe job, viser nye undersøgelser

Beskæftigelsesministre i EU-landene ser stort på alle de planer for nye job, de vedtager på møder i EU. Når ministrene kommer hjem, så er det landenes egne love og regler for politikken, ministrene og embedsmændene arbejder med.

Det mener de svenske samfundsforskere Kerstin Jacobsen og Herman Schmid. Sammen har de undersøgt, hvordan Danmark og Sverige arbejder med de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen, som EU-landene hvert

år udarbejder, efter EU-landenes ministre har vedtaget nye retningslinjer for de enkelte landes politik for beskæftigelse.

Kerstin Jacobsen og Herman Schmid ser simpelt hen ikke den store sammenhæng mellem handlingsplanerne og den hjemlige arbejdsmarkedspolitik.

fortsættes

Nok bliver planerne lavet, men de når ikke langt ud i det politiske system, hvor der arbejdes med beskæftigelse.

- Processen administreres af internationale kontorer, der i høj grad arbejder på samme måde som diplomatiske missioner. De repræsenterer nationale politikker og interesser i den europæiske proces, men de har meget lille indflydelse på, hvad der reelt sker på det hjemlige arbejdsmarked, lyder en af konklusionerne i undersøgelsen.

Både i finansministerierne og arbejdsministerierne arbejder embedsmændene med retningslinjerne og handlingsplanerne for jobpolitikken. Men arbejdet smitter ikke af på den svenske og danske regerings budget. De to forskere ser ingen spor fra EU's beskæftigelsespolitik, når politikerne fordeler statens penge.

EU's jobpolitik lægger op til, at penge fra EU's socialfond i højere grad bruges til at skabe job. Men heller ikke på det punkt ser forskerne en sammenhæng.

Planer dumper ned fra himlen

Undersøgelsen viser, at der i hvert fald er behov for et bedre samarbejde mellem dem, der arbejder med retningslinjerne og handlingsplanerne og så dem, der arbejder med EU's socialfond.

En svensk embedsmand, der tager sig af socialfonden, siger således, at det er, som handlingsplanerne falder ned fra Himlen. Ingen ved, hvor de kommer fra. Problemet er, at arbejdet med penge fra socialfonden foregår lokalt og regionalt. Da de lokale folk har ringe kontakt til de centrale personer, der arbejder med retningslinjerne, så bliver der ikke en sammenhæng mellem deres arbejde.

Danmark i førertrøjen

Projekter, der får støtte fra socialfonden, er alligevel rettet mod arbejdsmarkedet i

en række tilfælde. Både den danske og den svenske regering fører således en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og på en række punkter kommer politikken til at ligne den, der ligger i EU's retningslinjer for beskæftigelsen.

Det skyldes imidlertid ikke, at regeringen følger retningslinjerne. I stedet er det retningslinjerne, der følger den danske politik.

- Der er en udbredt fornemmelse af, at den danske arbejdsmarkedspolitik er "foran" Europa, og at den kommer med nye ideer til Europa snarere, end at den omsætter forslag fra Bruxelles, hedder det i konklusionerne.

Forskerne har talt med en række folk, der arbejder med beskæftigelsespolitikken. Og ingen af dem kan pege på konkrete ideer, som kommer fra de nationale handlingsplaner. Ideerne til den aktive arbejdsmarkedspolitik kommer andre steder fra.

- Det betyder, at handlingsplanerne ikke ses som en udfordring til forbedringer, skønt de generelt blandt kenderne er accepteret som noget positivt i et europæisk perspektiv, hedder det.

Godt for en social dialog

Alligevel har arbejdet med handlingsplanerne sat noget i gang ikke mindst i Sverige. Undersøgelsen konkluderer, at arbejdsmarkedets parter styrker dialogen med hinanden, fordi de bliver inddraget i arbejdet med handlingsplanerne.

Arbejdsgiverne og lønmodtagernes organisationer bliver inddraget i en række af de forslag, som ministerierne modtager fra EU. Organisationerne sender deres forslag til ministerierne, og i flere tilfælde er der særlige udvalg, hvor parterne er med.

fortsættes

En særlig arbejdsgruppe tager sig af de nationale handlingsplaner, og EU-Kommissionen lægger op til, at parterne bliver inddraget i arbejdet med planerne

De har dermed været med til at skabe en ny dynamik om den sociale dialog mellem parterne hedder det i konklusionerne.

Og den ny dynamik var tiltrængt i Sverige, siger svenske fagforeningsfolk ifølge undersøgelsen.

Det er, som arbejdet med handlingsplanerne har bragt arbejdsgiverne tilbage til en fælles dialog efter en periode, hvor de ikke deltog.

- Vi havde nok ikke haft den dialog, hvis EU ikke krævede den, siger en repræsentant fra fagbevægelsen til forskerne .

Umuligt med samme jobpolitik i alle EU-lande

Fælles politiske retningslinjer i EU er nødvendige, men det skal være brede rammer, som landene selv skal fylde ud, mener Europa-Parlamentets ordfører i jobpolitik

Ja til en beskæftigelsespolitik i EU. Men nej til en politik, der sætter snævre rammer for, hvordan politikken skal være i de enkelte lande.

Det mener den svenske Europa-parlamentariker Herman Schmid, der står for parlamentets rapport om en revision af EU's beskæftigelsespolitik.

- Vi kan ikke have en fælles beskæftigelsespolitik i lande, hvor forholdene er vidt forskellige. Når nogle lande har en beskæftigelse for kvinder på 40 procent og den er over 70 procent i Danmark og Sverige, så kan man ikke bare sætte et mål om, at den skal op på 60 procent og så føre samme politik for at nå det mål, siger Herman Schmid.

Han er medlem af parlamentet for det svenske Vänsterpartiet, der tidligere var det kommunistiske parti i Sverige. Men Herman Schmid bor i København og har siden begyndelsen af 70'erne været forsker på Roskilde Universitetscenter. Sammen med en svensk kollega har han undersøgt den europæiske beskæftigelsespolitik.

Han mener, at politikken politikken på flere punkter udvikler sig i en positiv retning. Men han advarer mod, at en

beskæftigelsespolitik bliver for omfattende og tager for mange politiske områder med.

- Tanken var fra starten, at EU blot skulle angive brede retningslinjer med visse fælles målsætninger. Hvordan landene ville leve op til dem, og hvor mange ressourcer, de ville sætte af for at nå dem, måtte landene selv om. Nu tager man mere med, og nogle ønsker for eksempel også at koordinere dele af skattepolitikken, og det er helt forkert efter min mening, siger Herman Schmid.

Nødvendig arbejdsmarkedspolitik

Når EU bliver udvidet med nye lande med en langt lavere levestandard, bliver det efter hans opfattelse endnu vanskeligere at arbejde med en fælles politik, hvis den går ned i detaljer.

I stedet ser han en løsning i den metode, som er udviklet efter forårstopmødet i Lissabon i år 2000. Da lagde stats- og regeringslederne op til, at landene i højere grad skulle lære af hinanden og de måder, de løste de forskellige problemer på.

fortsættes

Og det mener Herman Schmid er fornuftigt. For med et fælles marked, øget konkurrence og en øget koordinering af den økonomiske politik, så må EU også have en arbejdsmarkedspolitik med en politik for beskæftigelse og sætte sig nogle mål for politikken.

Men igen understreger han, at det ikke må blive en stram politik. Den væsentlige del af beskæftigelsespolitikken skal besluttes nationalt og helt ude på de regionale og lokale arbejdsmarkeder.

Herman Schmid fik i parlamentets rapport tilslutning til, at processen med retningslinjer for beskæftigelse skal drejes ind på det lokale og regionale arbejdsmarked. Der skal være et samspil mellem det, der besluttes i EU, det der arbejdes med nationalt og også ude lokalt.

Arbejdsmarkedets parter og også græsrodsbevægelser skal inddrages i arbejdet. Rapporten fremhæver, at organisationerne kan bidrage til, at udsatte grupper som indvandrere kommer ind på arbejdsmarkedet.

Fagbevægelsen må satse

EU-topmødet i foråret fastslog, at der for fremtiden skal være en klarere sammenhæng mellem de økonomiske retningslinjer og de retningslinjer, EU fastsætter for beskæftigelsen. Europa-Parlamentet trækker også de sociale spørgsmål in, og det er efter Herman Schmid opfattelse helt afgørende.

- Man taler om de to processer, den om økonomien og den om beskæftigelsen. Men man glemmer det sociale. Tager man ikke det sociale med, så risikerer vi, at beskæftigelsen blot bliver set ud fra de økonomiske rammer. Vi vil have de sociale aspekter trukket med ind, siger Herman Schmid.

Han erkender, at Europa-Parlamentet i dag ikke har større formel indflydelse på, hvordan retningslinjerne for beskæftigelsen kommer til at se ud. Parlamentet ønsker større magt, når hele processen ændres til næste år.

Men Herman Schmid finder alligevel, at det er værd at arbejde med retningslinjerne. For den uformelle magt skal efter hans opfattelse ikke glemmes.

- Parlamentet arbejder tæt sammen i de her spørgsmål. De politiske grupper trækker i samme retning, og derfor er det – vil jeg næsten sige – et godt sted at lave politiske rævekager.

Herman Schmid fremhæver også parlamentets kontakt til det civile samfund og også fagbevægelsen. Skal retningslinjerne for fremtiden få større betydning, så ser han netop en mulighed for en større succes, hvis grupper med den lokale kontakt blander sig mere og søger større indflydelse.

- Fagbevægelsen burde også mobilisere flere ressourcer og engagere sig mere i arbejdet med at koordinere de forskellige retningslinjer. Det er de her spørgsmål, der kommer til at bestemme, hvordan vor erhvervsudvikling bliver og også vore levevilkår, siger Herman Schmid.

Jobpolitik i EU som en idebank

EU skal især være en idebank, hvor landene skyder ideer til en beskæftigelsespolitik ind og trækker andre ud, mener beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, der leder beskæftigelsesministrenes arbejde med at ændre jobpolitikken i EU

Drop de mange retningslinjer og krav til en fælles jobpolitik i EU, lød beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksens opfordring til de øvrige landes arbejds- og beskæftigelsesministre, da de holdt møde i Luxembourg i sidste uge. Ministeren fik støtte til en løsere politik, hvor landene i højere grad lærer af hinanden end vedtager stramme regler for politikken for flere i arbejde.

- Alle er enige om, at landene kan lære af hinandens erfaringer, succeser og fiaskoer med at skabe flere og bedre job. EU kan i den forbindelse fungere som en idebank, sagde Claus Hjort Frederiksen efter mødet.
- Han fremhævede, at den danske regering lærte af hollandske erfaringer, da den spillede ud med den ny arbejdsmarkedsreform.
- Og andre lande har ladet sig inspirere af de gode resultater, vi i Danmark har haft med at tage hurtigt fat i de ledige, så de undgår at blive langtidsledige, sagde Claus Hjort Frederiksen.

EU kom med de første retningslinjer for en beskæftigelsespolitik i efteråret 1997. Siden har EU vedtaget nye retningslinjer hvert år. Og det er for meget, mener ikke kun Claus Hjort Frederiksen, men også to udvalg, der kom med et fælles oplæg til arbejds- og beskæftigelsesministrenes møde.

Opstiller klare mål

De to udvalg – beskæftigelseskomiteen under arbejdsministrene og den økonomiske og politiske komite under økonomi- og finansministrene – er enige om, at EU's ny beskæftigelsespolitik

skal søge at opfylde de mål, EU-landenes stats- og regeringsledere satte sig i foråret 2000 i Lissabon. Til målene hører, at landene skal skabe ikke kun flere job, men også bedre job. Politikken går også ud på at få så mange som muligt med på arbejdsmarkedet, så ingen holdes ude fra job.

Stats- og regeringslederne opstillede en række konkrete mål i Lissabon. Det hed blandt andet, at beskæftigelsen skulle op på 70 procent i EU inden år 2010. Flere kvinder skulle i arbejde, hed det også. I år 2010 skal 60 procent af alle de kvinder, som har en alder, så de kan klare et job, være i arbejde.

I Lissabon lagde stats- og regeringslederne også op til, at landene i højere grad lærte af hinandens politik i stedet for at binde sig til den samme politik. Det er den politik, det danske EU-formandskab bygger videre på, og som de to udvalg også støtter.

De to udvalg, arbejds- og beskæftigelsesministrene og også EU-Kommissionen er også enige om, at det er for meget at ændre retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken hvert år. Men det siger traktaten, at de skal. Derfor er ministrene nu så godt som enige om, at de kun piller en smule ved retningslinjerne hvert år og så gemmer de større ændringer til egentlige revisioner hvert tredje år.

Kun få landes ministre kritiserede således ifølge EU-Orienterings oplysninger den ny linje for jobpolitikken.

Tidligere stod den franske og den belgiske beskæftigelsesminister sammen med krav om skarpe retningslinjer. Men den fælles linje er brudt, efter Frankrig har fået en ny regering. Nu er Belgien ene om at frygte, at beskæftigelsespolitikken bliver for slap, når indholdet mest bliver brede formuleringen og færre krav.

Bedre koordinering

Ministrene lagde på et rådsmøde i Luxembourg også op til, at beskæftigelsespolitikken for fremtiden bliver koordineret med retningslinjer for den økonomiske politik. Men flere ministre understregede, at beskæftigelses- og arbejdsministrene selv må lægge deres ideer frem, så de

ikke drukner i økonomiske argumenter fra økonomi- og finansministrene. De påpeger, at arbejds- og beskæftigelsesministrenes oplæg skal behandles på lige fod med økonomi- og finansministrenes, når linjen for beskæftigelsespolitikken lægges. Formandskabet og Kommissionen arbejder nu videre på ideerne. Beskæftigelsen er på dagsordenen igen i december. Derefter kommer Kommissionen med en meddelelse i januar om den kommende strategi for beskæftigelsespolitikken. Den bliver behandlet på forårets topmøde, inden den kommer til endelig vedtagelse på topmødet i juni i Grækenland.

Nogle har arbejde - andre ikke

Ledigheden i regionerne i EU varierer fra 1,2 procent til hele 33,3 procent – forskellene er lige så store i ansøgerlandene - unges ledighed katastrofal

Det europæiske arbejdsmarked er vidt forskelligt. Nogle steder er det umuligt at finde et job. Andre steder finder virksomheder ikke ledige til nye job. For der er så godt som ingen ledige.

I Utrecht i Holland er blot 1,2 procent af befolkningen, der ønsker et job, ude af stand til at finde et. I Reunion i Frankrig står de ledige til gengæld i kø. Hele 33,3 procent er uden arbejde.

For de unge er den helt gal. Hver anden under 25 år kan ikke finde et job, viser en statistik fra eurostat over ledigheden i 2001.

Frankrig kæmper med ledigheden. I to andre regioner er ledigheden lige under de 30 procent og i ingen af de godt 25 franske regioner er ungdomsledigheden under ni procent.

De fleste steder er omkring hver femte ung uden arbejde.

Danmark regnes som en region og ligger pænt med en ledighed på 4,4 procent, men ungdomsledigheden er oppe på 8,7 procent.

Holland ligger bedst på top syv over de regioner, der har flest i arbejde. Hele fire regioner har to procent ledige eller mindre.

Ansøgerlandene kæmper med ledighed. Men billedet er det samme som i EU. Közép-Magyarország har blot to procent ledige, mens Severozapaden i Bulgarien er oppe på 32,8 procent.

Ungdomsledigheden er det store problem. I Polen er der ikke blot en enkelt region, hvor ungdomsledigheden er under 22 procent. I flere regioner er hver anden ung uden arbejde og mellem tre og fire ud af ti er helt almindeligt.

I den hårdest ramte bulgarske region er tre ud af fire unge uden et job.

Svensk LO-chef til tops

Den tidligere chef for svensk LO's overenskomstafdeling, Hans Karlsson, er ny arbejdsminister i statsminister Göran Perssons socialdemokratiske mindretalsregering. Hans Karlsson har en over 30-årig faglig karriere bag sig. Han kom til LO i begyndelsen af 1990'erne og var i fem år valgt leder af overenskomstafdelingen, inden han i 2000 trådte tilbage for blandt andet at udføre en række særlige opgaver for regeringen.

Den største opgave i det ny job bliver at mindske sygedagene og det offentliges stigende udgifter. Hans Karlsson recept er, at arbejdsmiljøet skal forbedres. Den vej er bedre end blot at øge karensdagene og sænke udbetalingerne til syge, mener han.

- Folk er rationelle. Mister de for mange penge, går de på arbejde, selv om de er syge. Men det er en fejlagtig måde at løse problemet på, siger Hans Karlsson til Dagens Nyheter.

EU styrker socialt samarbejde

EU-landene styrker det sociale samarbejde. På det seneste rådsmøde var de 15 socialministre enige om, at de går videre med mål for kampen mod fattigdom og social udstødelse. De nye mål skal vedtages i december, og landene skal herefter udarbejder nationale handlingsplaner ud fra målene. - Og der skal virkelig være handling i planerne, siger socialminister Henriette Kjær.

Hun fremhæver, at EU-landene har ændret holdning til samarbejde om at nå sociale mål.

Da den tidligere regering kom med det første spage forsøg under det danske formandskab i 1993, blev tankerne fejlet af bordet af flere lande.

Men siden har EU opfundet begrebet den åbne koordineringsmetode, der siger, at landene kan sætte sig mål og lære af hinanden om, hvordan målene nås. Det åbnede for nye diskussioner, fordi landene tidligere frygtede, at samarbejdet blev for forpligtende.

- Men der er netop tale om at sætte sig brede mål og ikke noget med at gå i detaljer, siger Henriette Kjær.

EU satte de første mål under det franske EU-formandskab i december 2000. De mål skal nu revideres, og der skal herefter findes en strategi for, hvordan man herefter arbejder med nye mål og handlingsplaner. Den strategi er ikke klar. Men Henriette Kjær lægger vægt på, at det bliver en åben proces, hvor arbejdsmarkedets parter og også græsrodsbevægelser inddrages.

Fokus skal være på at undgå, at svage grupper holdes ude af arbejdsmarkedet. Arbejde er den bedste måde at undgå fattigdom.

Det danske formandskab vil også have ligestillingen inddraget, og kommissionen er enig i den linje.

- Men et mål om højere beskæftigelse for kvinder løses ikke på samme måde i alle lande, fordi kvinders beskæftigelse netop er forskellig i landene. Derfor kan vi sætte mål, men hvordan vi når målene, må landene selv afgøre. Det er hele ideen i samarbejdet, siger Henriette Kjær

Frankrig dropper 35-timers arbejdsuge

Den ny regering skyder den socialistiske regerings topprojekt i sænk, men lægger samtidig op til ny social dialog

De franske lønmodtagere siger farvel en 35-timers arbejdsuge, endnu inden den gælder for mere end godt hver anden på arbejdsmarkedet. For fremtiden kan arbejdsgiverne øge arbejdstiden med op til 180 timer om året, så arbejdstiden bliver 39 timer om ugen.

Beskæftigelsesminister Francois Fillon har et solidt flertal i nationalforsamlingen til opgøret med

den 35-timers arbejdsuge, der var et af den tidligere socialistiske regerings store projekter. De ansatte får ganske vist mere i løn, hvis arbejdsgiverne øger arbejdstiden ud over de 35-timer.

Men timelønnen stiger kun med ti procent. og det er alt for lidt, mener de franske fagforeninger.

fortsættes

- Det hed tidligere, at lønnen på overtid steg med 50 procent, siger lederen af Force Ouvrieres Bruxelles-kontor, Jean-Jacques Danis.

Den socialistiske regering kæmpede for den 35-timers arbejdsuge. Den skulle skabe flere hundrede tusinde arbejdspladser. Og den gjorde det, mente den tidligere beskæftigelses- og solidaritetsminister Martine Aubry, der var bannerfører for forslaget.

Men det stiller den ny beskæftigelsesminister Francois Fillon ikke kun spørgsmålstegn ved. Han mener, at det er direkte forkert. Den nedsatte arbejdstid er en fiasko. De job, der er skabt, skyldes i højere grad økonomisk vækst end kortere arbejdstid.

Holdningen deles blandt arbejdsgiverne, der fra starten tordnede mod Martine Aubrys forslag. Lederen af den største arbejdsgiverorganisation, Medef, gik ligefrem af i protest mod loven om de 35-timer, og arbejdsgiverne afviste derefter stort set enhver dialog om arbejdsmarkedet.

Større reform

Opgøret er med i en arbejdsmarkedsreform, der ændrer en række forhold på det franske arbejdsmarked. Regeringen har som et andet toppunkt, at arbejdsgiverne for fremtiden betaler mindre for at have folk ansat. De særlige afgifter, som i dag koster arbejdsgiverne 15,6 milliarder euro (over 100 mia. kr.) skal sættes ned. På den måde venter regeringen, at arbejdsgiverne ansætter flere ledige.

Regeringen lægger også op til, at det

bliver lettere for arbejdsgiverne at fyre ansatte.

Den særlige mindsteløn. SMIC'en, skal til gengæld øges. Den stiger med over 10 procent for de fleste. Og så skal ordningen gøres enklere. I dag er der fem forskellige satser. Fra juli 2005 skal der kun være en sats for alle.

Endelig lægger regeringen op til en pensionsreform, der skal forhandles med arbejdsmarkedets parter.

Ny social dialog

Francois Fallon præsenterede allerede forslagene for arbejdsmarkedets parter, da regeringen kom tilbage fra sommerferien i slutningen af august.

På skift blev parterne kaldt til møde i en ny form for dialog, som regeringen lægger vægt på.

Dialogen blev mødt med forskellige holdninger blandt de faglige organisationer. Størst støtte fik dialogen hos Force Ouvriere, FO.

Generalsekretæren Marc Blondel omtalte ifølge dagbladet Le Monde den ny arbejdsminster som "korrekt, direkte og konstruktiv".

Generalsekretæren for det tidligere kommunistiske CGT, Bernard Thibault så derimod ikke den store ide i mødet og slog ind på gammelkendte toner.

- Hvis det er projektet, så må CGT mobilisere. Forslagene angriber direkte de garantier, lønmodtagerne har, sagde Bernard Thibault.

Efter behandlingen i nationalforsamlingen forrige tirsdag, kommer forslagene nu op i Senatet.

EU-Orientering udgives af LO-Kontoret i Bruxelles.

Adresse: LO-DK-office, Bld. du Roi Albert II, 5/24

B-1210 Bruxelles. tel. 00-32-2-2040690 - fax: 00-32-2-2035657

Redaktion: Peder Munch

